

ISSN 0239-846X

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA GDAŃSKIEGO

Gdańsk, dnia 28 grudnia 1987 r. Nr 22

135

ZARZĄDZENIE Nr 24/87
Wojewody Gdańskiego
z dnia 30 października 1987 r.

w sprawie badania bydła na enzootyczną białaczkę na niektórych terenach województwa gdańskiego.

Na podstawie § 6 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 28 marca 1979 r. w sprawie obowiązku zgłaszania oraz zwalczania enzootycznej białaczki bydła (Dz. U. Nr 8, poz. 51) zarządza się, co następuje:

§ 1

Wprowadza się na terenie gminy Pelplin oraz Wyspy Sobieszewskiej w mieście Gdańsku obowiązek badania bydła na enzootyczną białaczkę oraz rejestracji zwierząt dotkniętych tą chorobą.

§ 2

Badaniu podlega bydło po ukończeniu 6 miesięcy życia.

§ 3

Właściciele bydła określonego w § 1 i § 2 obowiązani są poddać je badaniom na koszt Państwa.

§ 4

Wwóz bydła na tereny wymienione w § 1 wymaga zgody Wojewódzkiego Lekarza Weterynarii w Gdańsku.

§ 5

Wykonanie zarządzenia powierza się dyrektorowi Wydziału Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku, który określi sposób wykonania badań i rejestracji bydła.

§ 9

Terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego udzielą pomocy służbie weterynaryjnej przy przeprowadzaniu badań na określonym w zarządzeniu terenie.

§ 7

Zarządzenie wchodzi w życie z upływem czternastu dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego.

Wojewoda
Gen. bryg. M. Cygan

136

ZARZĄDZENIE Nr 29/87
Wojewody Gdańskiego
z dnia 23 grudnia 1987 r.

w sprawie wprowadzenia postępowania przyspieszonego przed kolegiami do spraw wykroczeń na obszarze województwa gdańskiego.

Na podstawie art. 70 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. — Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 1971 r. Nr 12, poz. 116; z 1972 r. Nr 49, poz. 312; z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i Nr 45, poz. 234; z 1982 r. Nr 16, poz. 125 i Nr 45,

poz. 291; z 1983 r. Nr 6, poz. 35 i Nr 44, poz. 203 oraz z 1985 r. Nr 23, poz. 100) w związku z § 1 pkt 8 lit. c rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1984 r. w sprawie określenia upoważnień dla terenowych organów administracji państwowej o właściwości ogólnej do stanowienia przepisów prawa miejscowego (Dz. U. z 1984 r. Nr 25, poz. 126 i z 1987 r. Nr 2, poz. 10) w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych zarządza się, co następuje:

§ 1

Wprowadza się na obszarze województwa gdańskiego na okres od dnia 16 stycznia do dnia 31 maja 1988 r. postępowanie przyspieszone przed kolegiami do spraw wykroczeń w stosunku do osób dopuszczających się wykroczeń określonych niżej wskazanymi przepisami Kodeksu Wykroczeń (Dz. U. z 1971 r. Nr 12, poz. 114; z 1981 r. Nr 24, poz. 124; z 1982 r. Nr 16, poz. 125; z 1983 r. Nr 6, poz. 35 i Nr 44, poz. 203; z 1984 r. Nr 54, poz. 275; z 1985 r. Nr 14, poz. 60 i Nr 23, poz. 100; z 1986 r. Nr 39, poz. 193) oraz ustawy wymienionej w punkcie 20 niniejszego paragrafu:

1) demonstracyjne okazanie w miejscu publicznym lekceważenia dla Narodu Polskiego, Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Jej ustroju lub naczelnych organów — art. 49 Kodeksu Wykroczeń;
2) nieopuszczanie zbiegowiska publicznego pomimo wezwania właściwego organu — art. 50 Kodeksu Wykroczeń;
3) zakłócenie spokoju, porządku publicznego, spoczynku nocnego krzykiem, hałasem, alarmem lub innym wybrykiem albo wywołanie zgorszenia w miejscu publicznym — art. 51 Kodeksu Wykroczeń;
4) zwoływanie zgromadzenia bez wymaganego zawiadomienia lub zezwolenia właściwego organu administracji państwowej, uczestniczenie w takim zgromadzeniu, użyczenie pomieszczenia w celu odbycia takiego zgromadzenia albo kierowanie takim zgromadzeniem lub zgromadzeniem zakazanym; zwoływanie zgromadzenia lub kierowanie nim wbrew warunkom zezwolenia; kierowanie zgromadzeniem po rozwiązaniu go przez przewodniczącego lub przez przedstawiciela właściwego organu administracji państwowej albo przez organ Milicji Obywatelskiej; nieczynienie zadość wezwaniu osoby lub wyżej określonego organu do opuszczenia miejsca zgromadzenia po rozwiązaniu zgromadzenia; bezprawne zajmowanie lub wzbranianie się przed opuszczeniem miejsca, którym inna organizacja albo osoba prawnie rozporządza jako zwołujący lub przewodniczący zgromadzenia; korzystanie w celu zorganizowania lub odbycia zgromadzenia ze środków technicznych takich jak megafony, transmisja radiowa lub telewizyjna albo pojazdy mechaniczne, na których użycie nie otrzymano wymaganego zezwolenia lub których użycia zakazano; branie uzbrojonym udziału w zgromadzeniu, gdy ten udział nie ma charakteru służbowego; użyczanie miejsca przeznaczonego na cele kultu religijnego do zwoływania zgromadzenia nie służącego wykonywaniu tego kultu — art. 52 Kodeksu Wykroczeń;
5) bez wymaganego zezwolenia sporządzanie, wydawanie, przewożenie, przenoszenie lub rozpowszechnianie utworów albo innych informacji wyrażonych za pomocą druku lub innych form służących do ich utrwalania i przekazywania; podejmowanie działania w celu wywołania niepokoju publicznego lub rozruchów; publiczne nawoływanie do popełnienia przestępstwa lub jego pochwalanie; publiczne nawoływanie do nieposłuszeństwa lub przeciwdziałania ustawie albo prawnemu rozporządzeniu organu państwowego; branie udziału w związku, którego istnienie, ustrój lub cel ma pozostać tajemnicą wobec organów państwowych albo który rozwiązano lub któremu odmówiono zalegalizowania — jeżeli zasięg czynu albo jego skutki nie były znaczne — art. 52 a Kodeksu Wykroczeń;
6) organizowanie lub przeprowadzanie bez wymaganego zezwolenia lub wbrew jego warunkom publicznej zbiórki ofiar — art. 56 Kodeksu Wykroczeń;
7) organizowanie lub przeprowadzanie publicznej zbiórki ofiar na uiszczenie grzywny orzeczonej za przestępstwo lub wykroczenie, albo uiszczenie grzywny za ukaranego lub ofiarowanie mu albo osobie dla niego najbliższej pieniędzy na ten cel przez osoby nie będące osobami najbliższymi dla ukaranego — art. 57 Kodeksu Wykroczeń;
8) zakładanie lub używanie bez wymaganego zezwolenia albo wbrew jego warunkom w miejscu publicznym urządzenia megafonowego, posiadanie lub używanie bez wymaganego zezwolenia albo wbrew jego warunkom radiowego urządzenia odbiorczego lub nadawczego albo radiofonicznego lub telewizyjnego odbiornika innego niż powszechnego odbioru, albo też niedopełnienie obowiązku zgłoszenia używania przez siebie maszyny lub urządzenia wytwarzającego pole elektromagnetyczne wielkiej częstotliwości — art. 63 Kodeksu Wykroczeń;
9) umieszczenie w miejscu publicznym, nie wyznaczonym do tego celu, ogłoszenia, plakatu, afisza, apelu, ulotki, napisu lub rysunku albo wystawienie ich na widok publiczny w innym miejscu bez zgody zarządzającego tym miejscem — art. 63 a Kodeksu Wykroczeń;
10) ze złośliwości lub swawoli — chcąc wywołać niepotrzebną czynność fałszywym alarmem, informacją lub innym sposobem — wprowadzenie w błąd instytucji publicznej albo innego organu ochrony bezpieczeństwa, porządku publicznego lub zdrowia — art. 66 Kodeksu Wykroczeń;
11) umyślne uszkodzenie lub usunięcie ogłoszenia wystawionego publicznie przez instytucję państwową albo organizację społeczną lub w inny sposób uniemożliwienie umyślne zaznajomienia się z takim ogłoszeniem; umyślne uszkodzenie lub usunięcie ogłoszenia, afisza lub plakatu wystawionego publicznie przez państwowe przedsiębiorstwo artystyczne, rozrywkowe lub sportowe, albo w inny sposób, umyślne uniemożliwienie zaznajomienia się z takim ogłoszeniem, afiszem lub plakatem — art. 67 Kodeksu Wykroczeń;
12) rzucanie kamieniami lub innymi przedmiotami w pojazd mechaniczny będący w ruchu — art. 76 Kodeksu Wykroczeń;
13) nieostrożne obchodzenie się z materiałami wybuchowymi, łatwo zapalnymi lub substancjami promieniotwórczymi albo wykroczenie przeciwko przepisom o wyrobie, sprzedaży, przechowywaniu, używaniu lub przewożeniu takich materiałów — art. 83 Kodeksu Wykroczeń;
14) powodowanie zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym poprzez niezachowanie należytej ostrożności — art. 86 Kodeksu Wykroczeń;
15) tamowanie lub utrudnianie ruchu na drodze publicznej — art. 90 Kodeksu Wykroczeń;
16) niestosowanie się do znaku lub sygnału drogowego albo do sygnału lub polecenia osoby uprawnionej do kierowania ruchem lub do kontroli ruchu drogowego — art. 92 § 1 Kodeksu Wykroczeń;
17) dopuszczenie się publicznie nieobyczajnego wybryku — art. 140 Kodeksu Wykroczeń;
18) umieszczenie w miejscu publicznym nieprzyzwoitego ogłoszenia, napisu lub rysunku albo używanie w miejscu publicznym słów nieprzyzwoitych — art. 141 Kodeksu Wykroczeń;
19) niszczenie lub uszkodzenie roślinności albo deptanie trawnika lub zieleńca na terenie przeznaczonym do użytku publicznego albo też dopuszczenie do niszczenia ich przez zwierzę znajdujące się pod nadzorem sprawcy wykroczenia; usuwanie, niszczenie lub uszkadzanie drzewa bądź krzewu stanowiącego zadrzewienie przydrożne lub ochronne albo żywopłot przydrożny — art. 144 Kodeksu Wykroczeń;
20) spożywanie napoju alkoholowego wbrew zakazom określonym w art. 14 ust. 1—6, nabywanie lub spożywanie napoju alkoholowego w miejscu nielegalnej sprzedaży — art. 43 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 1982 r. Nr 35, poz. 230 i z 1984 r. Nr 34, poz. 183).

§ 2

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 16 stycznia 1988 r. po ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego.

Wojewoda
w/z L. Brancewicz
Wicewojewoda

137

UCHWAŁA Nr XXVI/106/87

Miejskiej Rady Narodowej w Rumi

z dnia 25 czerwca 1987 r.

w sprawie wprowadzenia zmian do miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Rumi, dotyczących terenów w rejonie ulicy Partyzantów.

Na podstawie art. 17 oraz zgodnie z artykułami 16 ust. 3, 28—31 i 48 ust. 1 ustawy z dnia 12 lipca 1984 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1984 r. Nr 35, poz. 185 i z 1986 r. Nr 47, poz. 226) Miejska Rada Narodowa w Rumi — na wniosek Naczelnika Miasta — uchwala, co następuje:

§ 1

1. Do miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Rumi, zatwierdzonego uchwałą nr XI/61/78 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 26 czerwca 1978 r. (Dz. Urz. WRN w Gdańsku Nr 7, poz. 37), wprowadza się następujące zmiany planowanego przeznaczenia i zagospodarowania przestrzennego terenów w rejonie ulicy Partyzantów:
1) teren o obszarze 2.01 ha dotychczas przeznaczony tym planem pod lokalizację urządzeń komunikacji miejskiej z zatoką autobusową i zielenią towarzyszącą (ozn. symb. A1 KS) przeznacza się aktualnie pod lokalizację przepompowni ścieków (i oznacza się symbolem A1NO);
2) teren o obszarze 29.02 ha dotychczas przeznaczony wymienionym planem pod lokalizację obiektów przemysłu spożywczego i składów dla obsługi miasta (ozn. symb. A2PS) przeznacza się aktualnie pod mieszkaniowe budownictwo jednorodzinne z towarzyszącymi obiektami usług podstawowych, zielenią izolacyjną projektowanej „drogi czerwonej” oraz z ogrodniczymi gospodarstwami (i oznacza się symbolem A2 MN);
3) w wymienionym planie dotychczasowy zapis „214.30 ha” określający obszar terenu oznaczonego symbolem A6RO zastępuje się nowym zapisem „223.08 ha”.

2. Rysunek (na planszy) przedstawiający szczegółowo zmiany określone w poprzedzającym ustępie i opisy tych zmian czyni się składnikami integralnymi planu wymienionego w ust. 1.

§ 2

Naczelnik Miasta Rumi spowoduje:
1) niezwłoczne przesłanie niniejszej uchwały Urzędowi Wojewódzkiemu w Gdańsku z wnioskiem o ogłoszenie jej w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego;
2) ogłoszenie odpisu tej uchwały na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Rumi przez okres 21 dni;
3) uwidocznienie zmian wprowadzonych niniejszą uchwałą na urzędowych rysunkach i w urzędowym tekście części opisowej planu wymienionego w § 1;
4) ogłoszenie w lokalnym czasopiśmie komunikatu o zmianach wprowadzonych niniejszą uchwałą do wymienionego planu, oraz
5) umożliwi zainteresowanym przeglądanie dokumentów przedstawiających te zmiany i zapewni wydawanie zainteresowanym — na ich żądanie — odrysów, odpisów lub wyciągów z tych dokumentów oraz udzielanie zainteresowanym odpowiednich informacji o tych zmianach — na zasadach ustanowionych w art. 31 ust. 3 ustawy powołanej na wstępie.

§ 3

Uchwała niniejsza wchodzi w życie z upływem 14 dni od jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego, z wyjątkiem punktów 1 i 5 w § 2, które wchodzą w życie z dniem powzięcia uchwały.

Przewodniczący
Miejskiej Rady Narodowej
W. Skoczylas

138

UCHWAŁA Nr XXVI/107/87

Miejskiej Rady Narodowej w Rumi

z dnia 25 czerwca 1987 r.

w sprawie zatwierdzenia miejscowego planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego fragmentu miasta Rumi w rejonie ulicy Partyzantów.

Na podstawie art. 16 ust. 3 oraz zgodnie z artykułami 25—31 ustawy z dnia 12 lipca 1984 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1984 r. Nr 35, poz. 185 i z 1986 r. Nr 47, poz. 226) Miejska Rada Narodowa w Rumi uchwala, co następuje:

§ 1

Zatwierdza się miejscowy plan szczegółowy zagospodarowania przestrzennego fragmentu miasta Rumi w rejonie ulicy Partyzantów, składający się z:
1) rysunku tego planu (planszy podstawowej) w skali 1:1.000,
2) tekstu powyższego planu i
3) rysunków infrastruktury technicznej w skali 1:1000

— które to dokumenty są integralnymi częściami składowymi wymienionego planu.

§ 2

Naczelnik Miasta Rumi spowoduje:
1) niezwłoczne przesłanie niniejszej uchwały Urzędowi Wojewódzkiemu w Gdańsku z wnioskiem o ogłoszeniu jej w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego;
2) ogłoszenie odpisu tej uchwały na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Rumi przez okres 21 dni;
3) ogłoszenie w lokalnym czasopiśmie komunikatu o zatwierdzeniu miejscowego planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego wymienionego fragmentu miasta Rumi, oraz
4) umożliwi zainteresowanym przeglądanie dokumentów przedstawiających ten plan i zapewni wydawanie zainteresowanym — na ich żądanie — odrysów lub wyciągów z tych dokumentów oraz udzielanie zainteresowanym odpowiednich informacji o planie — na zasadach ustanowionych w art. 31 ust. 3 ustawy powołanej na wstępie.

§ 3

1. Uchwała niniejsza wchodzi w życie z upływem 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego tej uchwały oraz uchwały nr XXVI/106/87 Miejskiej Rady Narodowej w Rumi z dnia 25 czerwca 1987 r. w sprawie wprowadzenia zmian do miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Rumi, dotyczących terenów w rejonie ulicy Partyzantów.

2. Jednakże postanowienia punktów 1 i 4 w § 2 niniejszej uchwały wchodzą w życie z dniem jej powzięcia.

Przewodniczący
Miejskiej Rady Narodowej
W. Skoczylas

139

UCHWAŁA Nr XX/106/87

Miejskiej Rady Narodowej w Tczewie

z dnia 30 września 1987 r.

w sprawie zatwierdzenia miejscowego planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego i rewaloryzacji starego miasta w Tczewie.

Na podstawie art. 16 ust. 3 oraz zgodnie z artykułami 25—31 ustawy z dnia 12 lipca 1984 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1984 r. Nr 35, poz. 185 i z 1986 r. Nr 47, poz.226)— na wniosek Prezydenta Miasta Tczewa i po zaznajomieniu się z opinią swej Komisji Rozwoju Gospodarczego i Gospodarki Miejskiej — Miejska Rada Narodowa w Tczewie uchwala, co następuje:

§ 1

1. Zatwierdza się miejscowy plan szczegółowy zagospodarowania przestrzennego i rewaloryzacji starego miasta w Tczewie składający się z:

1) rysunku tego planu w skali 1:1.000 obrazującego zasady zagospodarowania przestrzennego i rewaloryzacji obszaru starego miasta w Tczewie,

2) rysunków przedstawiających zasady uzbrojenia inżynierskiego tego obszaru i

3) tekstu zawierającego ustalenia realizacyjne wymienionego planu

— które to dokumenty są integralnymi częściami składowymi miejscowego planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego i rewaloryzacji starego miasta w Tczewie.

2. Ustala się zasadę podporządkowania całokształtu działań w zakresie polityki przestrzennej celowi głównemu, którym jest przywrócenie walorów urbanistycznemu zespołowi staromiejskiemu w Tczewie i nadanie mu współczesnych treści oraz funkcjonalnej i przestrzennej integracji z całym organizmem miejskim, a także poprawa warunków życia mieszkańców.

3. Plan wymieniony w ust. 1 stanowić będzie podstawę prawną koordynacji przestrzennej zamierzeń przewidzianych w wieloletnich i rocznych planach społeczno-gospodarczego rozwoju miasta Tczewa oraz działań inwestycyjnych na obszarze objętym tym planem.

§ 2

Zobowiązuje się Prezydenta Miasta Tczewa do spowodowania:

1) niezwłocznego przesłania niniejszej uchwały Urzędowi Wojewódzkiemu w Gdańsku z wnioskiem o ogłoszenie jej w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego;

2) umożliwienia zainteresowanym przeglądania planu wymienionego w § 1 i udzielania im odpowiednich informacji o tym planie;

3) zamieszczenia na okres 14 dni odpisu niniejszej uchwały na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Tczewie, oraz

4) ogłoszenia w lokalnym czasopiśmie informacji o zatwierdzeniu miejscowego planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego i rewaloryzacji starego miasta w Tczewie.

§ 3

W odniesieniu do obszaru objętego planem wymienionym w § 1 tracą moc ustalenia miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Tczewa, zatwierdzonego uchwałą nr X/56/78 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 25 kwietnia 1978 r. (Dz. Urz. WRN w Gdańsku z 1978 r. Nr 6, poz. 33).

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z upływem 14 dni od jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego, z wyjątkiem punktu 1 w § 2, który wchodzi w życie z dniem powzięcia uchwały.

Przewodniczący
Miejskiej Rady Narodowej
W. Podciborska

140

UCHWAŁA Nr XIX/115/87

Miejskiej Rady Narodowej w Starogardzie Gdańskim

z dnia 5 października 1987 r.

zmieniająca uchwałę Miejskiej Rady Narodowej w Starogardzie Gdańskim w sprawie określenia okresu sezonu w mieście Starogardzie Gdańskim oraz podziału tego miasta na strefy dla celów związanych z podatkiem od nieruchomości i wprowadzenia w tym mieście obniżek niektórych stawek tego podatku.

Na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr. 12, poz. 50) Miejska Rada Narodowa w Starogardzie Gdańskim uchwala, co następuje:

§ 1

Do uchwały nr XIV/85/86 Miejskiej Rady Narodowej w Starogardzie Gdańskim z dnia 29 października 1986 r. w sprawie określenia okresu sezonu w mieście Starogardzie Gdańskim oraz podziału tego miasta na strefy dla celów związanych z podatkiem od nieruchomości i wprowadzenia w tym mieście obniżek niektórych stawek tego podatku (Dz. Urz. W. Gd. Nr 17, poz. 156) wprowadza się następujące zmiany:

1) W § 3 punkcie 3 wyrazy „20%" zastępuje się wyrazami „25%".

2) W § 3 dotychczasową treść oznacza się jako ustęp 1 i po nim dodaje się ustęp 2 o treści:
„2. Ilekroć w uchwale jest mowa o budynkach i częściach budynków — zajętych na prowadzenie określonych rodzajów działalności wytwórczej, handlowej lub usługowej — rozumie się przez to jedynie pomieszczenia i części pomieszczeń zajęte (wykorzystywane) na prowadzenie działalności produkcyjnej, handlowej lub usługowej, z wyłączeniem pomieszczeń i części pomieszczeń wykorzystywanych na magazynowanie lub składowanie rzeczy (ruchomych) i na cele (urządzenia) socjalne."

3) W załączniku nr 1 do wymienionej uchwały nr XIV/85/86 (o którym mowa w jej § 3 ust. 1 pkt. 1) po pozycji 20 dodaje się pozycje 21—24 o treści:
21) ślusarstwo usługowe
22) koszykarstwo
23) szewstwo, cholewkarstwo, pantoflarstwo
24) skup surowców wtórnych i odpadowych.

4) W załączniku nr 2 do wymienionej uchwały nr XIV/85/86 (o którym mowa w jej § 3 ust. 1 pkt 3)
a) wyrazy „wynoszącą 20%" — zamieszczone w tytule tego załącznika — zastępuje się wyrazami „wynoszącą 25%",
b) skreśla się pozycje
3) ślusarstwo usługowe i
24) koszykarstwo
c) dodaje się (we właściwych miejscach) dziesięć pozycji:
optyka
rymarstwo
wytwarzanie i naprawa wag
zegarmistrzostwo
krawiectwo miarowe
parasolnictwo
wyrób pieczątek
tele i radiomechanika
hafciarstwo
fryzjerstwo.

§ 2

Uchwała niniejsza wchodzi w życie z upływem 14 dni od ogłoszenia jej w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1988 r.

Przewodniczący
Miejskiej Rady Narodowej
A. Lubiński

141

UCHWAŁA Nr XIX/116/87

Miejskiej Rady Narodowej w Starogardzie Gdańskim

z dnia 5 października 1987 r.

zmieniająca uchwałę Miejskiej Rady Narodowej w Starogardzie Gdańskim w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz miejski.

Na podstawie art. 4 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o funduszu gminnym i funduszu miejskim (Dz. U. Nr 52, poz. 269) Miejska Rada Narodowa w Starogardzie Gdańskim uchwala, co następuje:

§ 1

Do uchwały nr IV/27/85 Miejskiej Rady Narodowej w Starogardzie Gdańskim z dnia 3 stycznia 1985 r. w sprawie ustalania stawek świadczeń na fundusz miejski (Dz. Urz. W. Gd. z 1985 r. Nr 10, poz. 159 i z 1986 r. Nr 12, poz. 127) wprowadza się następujące zmiany:

1) W § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dla osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową, w tym:

a) dla osób płacących podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej lub płacących zamiast tych podatków opłatę skarbową albo zwolnionych od obowiązku płacenia podatków — z wyjątkiem osób prowadzących działalność określoną w załączniku do uchwały (o których mowa pod lit. b) i osób oddających w najem tzw. pokoje gościnne (o których mowa pod lit. c) — ustala się stawkę roczną świadczeń na fundusz miejski w wysokości trzykrotnej stawki opłaty skarbowej za potwierdzenie zgłoszenia wykonywania rzemiosła, obowiązującej w dniu 1-szym stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczenia na fundusz miejski;

b) dla osób płacących podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej lub płacących zamiast tych podatków opłatę skarbową albo zwolnionych od obowiązku płacenia podatków, które prowadzą działalność określoną w załączniku do uchwały — ustala się stawkę roczną świadczeń na fundusz miejski równą stawce (jednokrotnej) opłaty skarbowej wymienionej pod lit. a;

c) dla osób fizycznych oddających w najem tzw. pokoje gościnne — uiszczających z tego tytułu podatek od wynagrodzeń — ustala się stawkę roczną świadczeń na fundusz miejski wynoszącą 60% stawki (jednokrotnej) opłaty skarbowej za zezwolenie na wykonywanie rzemiosła, obowiązującej w dniu 1-szym stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczenia na fundusz miejski;

d) dla osób innych niż określone pod literami a, b, c, prowadzących działalność określoną w załączniku do uchwały — ustala się stawkę roczną świadczeń na fundusz miejski równą stawce (jednokrotnej) opłaty skarbowej wymienionej pod lit. c;

e) dla pozostałych osób wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową — nie wymienionych pod literami a, b, c, d — ustala się stawkę roczną świadczeń na fundusz miejski w wysokości trzykrotnej stawki opłaty skarbowej wymienionej pod lit. c;"

2) W § 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) osobom fizycznym wykonującym ubocznie działalność usługową lub wytwórczą i jednocześnie zatrudnionym w jednostce gospodarki uspołecznionej".

§ 2

Uchwała niniejsza wchodzi w życie po ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1988 r.

Przewodniczący
Miejskiej Rady Narodowej
A. Lubiński

Załącznik do uchwały nr IV/27/85 Miejskiej Rady Narodowej w Starogardzie Gdańskim z dnia 3 stycznia 1985 r. wprowadzony uchwałą nr XIX/116/87 tej Rady z dnia 5 października 1987 r.

Rodzaje działalności wytwórczej, handlowej i usługowej, której wykonawcy określeni w § 1 punkcie 1 pod lit. b i lit. d uchwały nr IV/27/85 Miejskiej Rady Narodowej w Starogardzie Gdańskim z dnia 3 stycznia 1985 r. w brzmieniu nadanym uchwałą nr XIX/116/87 tej Rady z dnia 5 października 1987 r., uiszczają świadczenia na fundusz miejski według stawek ustalonych tymi przepisami:

1) napełnianie naboi do syfonów
2) wytwarzanie kapsli do butelek
3) wypożyczanie garderoby i sprzętu
4) dziewiarstwo maszynowe i ręczne
5) usługi polegające na odkażaniu, tępieniu owadów, odszczurzaniu
6) wytwarzanie zdobniczej galanterii papierniczej
7) prowadzenie biur pisania podań
8) maglowanie bielizny
9) zabiegi medyczne, gimnastyka rekreacyjno-lecznicza
10) cerowanie i naprawa odzieży, obciąganie guzików, okrętkowanie, plisowanie
11) wytwarzanie mioteł, wyrobów z gałęzi i ze słomy
12) repasacja pończoch
13) sprzedaż z saturatorów napoi, wyrób i sprzedaż waty cukrowej
14) szewstwo naprawkowe
15) usługi z zakresu pielęgnacji zwierząt
16) zabawkarstwo
17) zgrzewanie folii, wytwarzanie galanterii z kości i rogu
18) szatniarstwo
19) wykonywanie samodzielnie działalności usługowej lub wytwórczej przez inwalidów zaliczonych do III-ciej grupy inwalidztwa.

142

UCHWAŁA Nr XIV/49/86

Rady Narodowej Miasta i Gminy w Kartuzach

z dnia 3 czerwca 1986 r.

w sprawie określenia obszarów o rolniczym charakterze w mieście Kartuzach i okresu sezonu na obszarze miasta i gminy Kartuzy dla celów związanych z podatkiem od nieruchomości oraz obniżenia jego stawek na tym obszarze w odniesieniu do budynków i części budynków zajętych na niektóre cele.

Na postawie art. 4 ust. 4 i art. 6 ust. 2 i 6 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 12, poz. 50) oraz w związku z art. 67 ust. 1 pkt 1 i art. 72 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. z 1983 r. Nr 41, poz. 185 i Nr 62, poz. 286; z 1984 r. Nr 21, poz. 100 i Nr 31, poz. 173 oraz z 1985 r. Nr 14, poz. 60) Rada Narodowa Miasta i Gminy w Kartuzach — po zasięgnięciu opinii swej Komisji Rozwoju Gospodarczego i Gospodarki Miejskiej oraz Komisji Handlu, Usług i Drobnej Wytwórczości — uchwala, co następuje:

§ 1

Określa się:

1) obszary o rolniczym charakterze w mieście Kartuzach wskazane w załączniku do niniejszej uchwały, na których związane z gospodarstwem rolnym budynki mieszkalne nie podlegają podatkowi od nieruchomości z mocy art. 4 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 12, poz. 50), oraz

2) okres sezonu trwający w mieście i gminie Kartuzy od dnia 1-go maja do dnia 30-go września poszczególnego roku, za który to okres zgodnie z art. 6 ust. 6 tej ustawy pobiera się podatek od nieruchomości przypadający od budynków zajmowanych sezonowo w mieście i gminie Kartuzy na działalność wytwórczą, usługową lub handlową.

§ 2

1. Obniża się o 25% właściwe stawki podatku od nieruchomości w odniesieniu do budynków i części budynków na obszarze administracyjnym miasta i gminy Kartuzy zajętych na wykonywanie rzemiosł usługowych, których brak odczuwa się na tym obszarze, oraz rzemiosł wymagających większej powierzchni użytkowej:

1) blacharstwo budowlane,
2) dekarstwo,
3) kowalstwo,
4) piekarstwo (zakłady piekarskie) i
5) szewstwo (zakłady szewskie).

2. Właściwymi stawkami podatku od nieruchomości, o których mowa w poprzedzającym ustępie, są odpowiednie stawki tego podatku określone we właściwych przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie wykonania przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz poboru świadczeń pieniężnych dotyczących nieruchomości w formie łącznego zobowiązania pieniężnego (Dz. U. z 1985 r. Nr 44, poz. 215 i nr 52, poz. 274).

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z upływem 14 dni od jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego, z mocą obowiązującą od dnia 1-go stycznia 1987 r.

Przewodniczący
Rady Narodowej Miasta i Gminy
J. Sulkowski

Załącznik do uchwały nr XIV/49/86 Rady Narodowej Miasta i Gminy w Kartuzach z dnia 3 czerwca 1986 r.

Obszary o rolniczym charakterze w mieście Kartuzach określone dla celów związanych z podatkiem od nieruchomości.

W mieście Kartuzach obszarami o rolniczym charakterze — na których związane z gospodarstwem rolnym budynki mieszkalne nie podlegają podatkowi od nieruchomości — są tereny objęte granicami administracyjnymi tego miasta znajdujące się poza jego śródmiejską strefą położoną w granicach: od zbiegu ulic Armii Czerwonej i Jeziornej przebiegających ulicami Sędzickiego, A. Abrahama i L. Waryńskiego do ulicy Gdańskiej, następnie wzdłuż toru kolejowego, dalej ulicą Kolejową do ulicy 1-go Maja, ulicą 1-go Maja do ulicy Pułkownika Komarowa, ulicą Pułkownika Komarowa do ulicy Przy Rzeźni, ulicą Przy Rzeźni do ulicy Dr. Majkowskiego, ulicą Dr. Majkowskiego do ulicy Ceynowy, ulicą Ceynowy do ulicy Polskiego Czerwonego Krzyża, ulicą Polskiego Czerwonego Krzyża do Jeziora Klasztornego Małego, następnie wschodnim brzegiem tego jeziora do Klasztornej Strugi, Klasztorną Strugą do jeziora Karczemnego i wschodnim brzegiem tego jeziora do zbiegu ulic Jeziornej, Armii Czerwonej i F. Sędzickiego.

143

UCHWAŁA Nr XVI/54/86

Rady Narodowej Miasta i Gminy w Kartuzach

z dnia 30 września 1986 r.

w sprawie określenia wysokości stawek podatku od posiadania psów oraz unormowania niektórych innych spraw dotyczących tego podatku w mieście i gminie Kartuzy.

Na podstawie art. 12 ust. 4 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 12, poz. 50) oraz w związku z art. 67 ust. 1 pkt 1 i art. 72 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. z 1983 r. Nr 41, poz. 185 i Nr 62, poz. 286; z 1984 r. Nr 21, poz. 100 i Nr 31, poz. 173 oraz z 1985 r. Nr 14, poz. 60) po zasięgnięciu opinii swej Komisji Rozwoju Gospodarczego i Gospodarki Miejskiej, Rada Narodowa Miasta i Gminy w Kartuzach uchwala, co następuje:

§ 1

Określa się wysokość stawek podatku od posiadania psów w mieście i gminie Kartuzy jak następuje:

1) na obszarze administracyjnym miasta Kartuzy
   a) 500 zł rocznie z tytułu posiadania jednego (pierwszego) psa,
   b) 1000 zł rocznie z tytułu równoczesnego posiadania drugiego psa, oraz
   c) po 1200 zł rocznie z tytułu równoczesnego posiadania trzeciego i każdego następnego psa;
2) na obszarze administracyjnym gminy Kartuzy
   a) 300 zł rocznie z tytułu posiadania jednego (pierwszego) psa,
   b) 500 zł rocznie z tytułu równoczesnego posiadania drugiego psa, oraz
   c) po 700 zł rocznie z tytułu równoczesnego posiadania trzeciego i każdego następnego psa.

§ 2

Podatek wymieniony w § 1 — zwany dalej „podatkiem" — wpłaca się w połowie jego wysokości przypadającej za dany rok od posiadania psa nabytego po dniu 30 czerwca danego roku, jeśli podatku od tego psa za dany rok nie wpłacił poprzedni posiadacz.

§ 3

Podatek wpłaca się z góry bez wezwania do dnia 15 lutego każdego roku — Przedsiębiorstwu, Spółdzielni i sołtysom wymienionym w § 4 — a gdy podatnik nabył posiadanie psa po tym terminie, to wówczas podatek z tytułu posiadania tego psa wpłaca w ciągu jednego miesiąca od daty nabycia posiadania psa, jeśli podatku od niego za dany rok nie wpłacił poprzedni posiadacz.

§ 4

Rejestrację psów oraz pobór i obliczanie podatku od ich posiadania prowadzą:
1) w mieście Kartuzach
   a) Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Kartuzach,
   b) Spółdzielnia Mieszkaniowa w Kartuzach,
2) na obszarze gminy Kartuzy — sołtysi poszczególnych wsi — i im podatnicy wpłacają podatek bez wezwania w terminach określonych w § 3.

§ 5

Stosownie do art. 12 ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 12, poz. 50):
1) obowiązek podatkowy dotyczący podatku od posiadania psów ciąży na osobach fizycznych posiadających psy;
2) podatku tego nie pobiera się:
   a) pod warunkiem wzajemności — od członków personelu przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych oraz innych osób zrównanych z nimi na podstawie ustaw, umów lub zwyczajów międzynarodowych, jeżeli nie są obywatelami polskimi i nie mają miejsca pobytu stałego na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,
   b) z tytułu posiadania psów będących pomocą dla osób kalekich (niewidomych, głuchoniemych, niedołężnych) oraz
   c) z tytułu posiadania psów utrzymywanych w celu pilnowania gospodarstw rolnych — po jednym psie na każde gospodarstwo, a także utrzymywanych w celu pilnowania stad na pastwiskach — bez względu na liczbę psów utrzymywanych w tym celu;
3) posiadacze psów będący emerytami lub rencistami prowadzącymi samodzielnie gospodarstwo domowe opłacają podatek od jednego psa na gospodarstwo domowe w wysokości 50% stawek określonych w § 1.

§ 6

Podatek od posiadania psów podlega — w zakresie nie unormowanym niniejszą uchwałą — właściwym przepisom zwłaszcza powołanej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

§ 7

Traci moc uchwała nr IV/20/84 Rady Narodowej Miasta i Gminy w Kartuzach z dnia 18 grudnia 1984 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze miasta i gminy Kartuzy podatku od posiadania psów.

§ 8

Uchwała niniejsza wchodzi w życie z upływem 14 dni od jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1987 r.

Przewodniczący
Rady Narodowej Miasta i Gminy
J. Sulkowski

144

UCHWAŁA Nr XXII/97/87

Rady Narodowej Miasta i Gminy w Skórczu

z dnia 24 września 1987 r.

w sprawie zatwierdzenia miejscowego planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego miasta Skórcza.

Na podstawie art. 16 ust. 3 oraz zgodnie z artykułami 25—31 ustawy z dnia 12 lipca 1984 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1984 r. Nr 35, poz. 185 i z 1986 r. Nr 47, poz. 226) — po przeprowadzeniu wymaganych uzgodnień, na wniosek Naczelnika Miasta i Gminy — Rada Narodowa Miasta i Gminy uchwala, co następuje:

§ 1

Zatwierdza się miejscowy plan szczegółowy zagospodarowania przestrzennego miasta Skórcza składający się z:
1) rysunku (planszy podstawowej) tego planu w skali 1:2000;
2) mapy w skali 1:2000 zatytułowanej „Główne elementy inżynierskiego uzbrojenia terenu" i
3) tekstu zawierającego ustalenia realizacyjne wymienionego planu

— które to dokumenty są integralnymi częściami składowymi miejscowego planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego miasta Skórcza.

§ 2

Zobowiązuje się Naczelnika Miasta i Gminy Skórcz do spowodowania:
1) niezwłocznego przesłania niniejszej uchwały Urzędowi Wojewódzkiemu w Gdańsku z wnioskiem o ogłoszenie jej w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego;
2) umożliwienia zainteresowanym przeglądania wymienionego planu i udzielania im odpowiednich informacji o tym planie;
3) zamieszczenia na okres 14 dni odpisu niniejszej uchwały na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta i Gminy w Skórczu, oraz
4) ogłoszenia w lokalnym czasopiśmie informacji o zatwierdzeniu miejscowego planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego miasta Skórcza.

§ 3

1. Traci moc miejscowy plan ogólny zagospodarowania przestrzennego miasta Skórcza zatwierdzony uchwałą nr XXII/77/77 Rady Narodowej Miasta i Gminy w Skórczu z dnia 24 czerwca 1977 r. (Dz. Urz. WRN w Gdańsku Nr 8, poz. 52).

2. W odniesieniu do miasta Skórcza traci moc ogólny plan zagospodarowania przestrzennego gminy Skórcz zatwierdzony (wraz ze zmianami planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Skórcza) uchwałą nr IV/14/84 Rady Narodowej Miasta i Gminy w Skórczu z dnia 26 września 1984 r. (Dz. Urz. W. Gd. z 1985 r. Nr 4, poz. 67).

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z upływem 14 dni od daty ogłoszenia jej w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego, z wyjątkiem punktu 1 w § 2, który wchodzi w życie z dniem powzięcia uchwały.

Przewodniczący
Rady Narodowej Miasta i Gminy
S. Borowicz

Adresy oraz numery telefonów Administracji i Redakcji Dziennika Urzędowego Województwa Gdańskiego: Urząd Wojewódzki w Gdańsku — Gdańsk, ul. Okopowa 21-27; Administracja: parter, pokój Nr 3, tel. 377-345; Redakcja: pierwsze piętro, pokój Nr 133 H, tel. 377-384.

Administracja i Redakcja czynna jest: w poniedziałki i środy od godz. 7.45 do godz. 15.45; we wtorki, czwartki i piątki — od godz. 7.45 do godz. 15.00; w soboty — od godz. 7.45 do godz. 12.15.

Opłaty za prenumeratę Dziennika Urzędowego Województwa Gdańskiego wynoszą: 400 zł za prenumeratę roczną (ze skorowidzem), 200 zł prenumeratę półroczną (bez skorowidza).

Opłaty za prenumeratę uiszcza się z góry, przed okresem prenumeraty, na rachunek bankowy Nr 190 31-794-224 w Narodowym Banku Polskim, III-cim Oddziale w Gdańsku — należący do Wydziału Budżetowo-Gospodarczego Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku. Przy uiszczeniu opłaty należy określić na przelewie bankowym lub przekazie pocztowym, że przekazywana kwota stanowi opłatę za prenumeratę Dziennika Urzędowego Województwa Gdańskiego oraz podać okres prenumeraty, za który uiszcza się opłatę, ilość prenumerowanych egzemplarzy Dziennika, nazwę lub imię i nazwisko prenumeratora i jego dokładny adres. Otrzymanie dowodu prawidłowego uiszczenia opłaty przed początkiem rocznego lub półrocznego okresu prenumeraty Administracja Dziennika będzie uważała za równoznaczne ze złożeniem zamówienia na prenumeratę

Pojedyncze egzemplarze (numery) Dziennika można nabyć w Administracji — pod adresem wskazanym wyżej.

Cena niniejszego numeru wynosi: 16,00 zł za 1 egz. RSW „P-K-R” ZPF Gdańsk, Zam. 3110 — 87 — 1500